

สภาพการปฏิบัติ และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

States of Practice and the Effectiveness of Internal Quality Assurance in Schools
under the Office of Sakon Nakhon Secondary Educational Service Area 23

พินิจ นันทเวช*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ โพธิ์วัฒน์**

ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพการปฏิบัติ และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 2) เปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติ และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน สหวิทยาเขต และระยะห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และ 3) หาแนวทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 40 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าความเที่ยงตรงรายข้อ (IOC) อยู่ระหว่าง .80-1.00 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98 และหาแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยวิธีการสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ F-test (One Way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพการปฏิบัติ และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

2.1 สภาพการปฏิบัติการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามสหวิทยาเขต และระยะห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน สหวิทยาเขต และระยะห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการพัฒนาแยกเป็นรายด้าน คือ ด้านคุณภาพผู้เรียน ใช้กระบวนการ PLC ผู้บริหารต้องมีเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนของครูต้องมีคุณภาพ สร้างความมุ่งมั่น สร้างวุฒิภาวะให้กับนักเรียน ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาวิชาชีพครู พัฒนาความรู้ในการจัดการเรียนการสอน ต้องกำหนดเป้าหมาย วิธีการในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ผู้บริหารต้องกำกับติดตามตลอด สนับสนุนครูประเมินสมรรถนะตนเอง และทำ ID-Plan ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้น

คำสำคัญ : สภาพการปฏิบัติ, ประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

* ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

*** ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านปลวกธาตุโสภาวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 2

ผู้เรียนเป็นสำคัญจัดการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม นำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นเนื้อหา นักเรียนได้สร้างชิ้นงานหรือนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ในการเรียนรู้ และด้านระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติของการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 8 ขั้นตอน ให้ครบถ้วนสมบูรณ์

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to investigate states of practice and the effectiveness of internal quality assurance, 2) to compare states of practice and the effectiveness of internal quality assurance specified by school size, school campus and distance from the Office of Sakon Nakhon Secondary Educational Service Area 23, and 3) to establish the guidelines for developing the effectiveness of internal quality assurance in schools under the Office of Sakon Nakhon Secondary Educational Service Area 23.

The samples were 40 schools under the Office of Sakon Nakhon Secondary Educational Service Area 23. The instrument for data collection was a set of 5-level rating scale questionnaires with a validity between .80–1.00 and a reliability of 0.980. Statistics for data analysis were mean, standard deviation, percentage, t-test (Independent Samples), F-test (One way ANOVA).

The results of this research were as follows:

1. The states of practice and the effectiveness of internal quality assurance was at the high level.
2. The comparison of internal quality assurance in schools were as follows.
 - 2.1 The states of practice internal quality assurance in schools was not different in overall. The states specified by school campus, distance from the educational office and school size were significantly different at the .01 level.
 - 2.2 The effectiveness of internal quality assurance in schools was not different in overall. The effectiveness specified by school campus, distance from the educational office and school size were not different.
3. The guidelines for developing the effectiveness of internal quality assurance in schools by the experts indicated that 1) student quality using PLC process, administrators aim to develop student, teachers' quality learning management, and creating intention and maturity for students 2) administrators' management and administration were enhancing teachers to have professional development, teaching and learning development, determining goal and method to develop students, monitoring and supporting teachers to have self-assessment and ID plan 3) student center learning management creating participatory chance to students, applying local wisdom into content, students inventing creative product or innovation in learning 4) internal quality assurance system implementing 8 steps of criterions and practicing guidelines of internal quality assurance in schools.

Keywords : States of Practice, Effectiveness of Internal Quality Assurance in School.

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560–2564) อยู่ในห้วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านที่สั่งสมมานานท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น ช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 นับเป็นจังหวะเวลาที่ท้าทายอย่างมากที่ประเทศไทยต้องปรับตัวขนานใหญ่ โดยจะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย มีข้อจำกัดหลายด้าน อาทิ คุณภาพคนไทยยังต่ำ และมีความเหลื่อมล้ำสูงที่เป็นอุปสรรค ดังกล่าว ในทุกภาคส่วนตระหนักพร้อมกันว่าการพัฒนาประเทศไทยต้องก้าวไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในระยะยาวได้นั้น ประเทศต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ในทุกด้าน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559, หน้า 1)

ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ที่ 1 ที่มุ่งเน้น ในการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ โดยมีแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา การพัฒนาทักษะและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เชื่อมโยงกับพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน สร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถวัดและประเมินผลคุณภาพผู้เรียน ทั้งด้านทักษะความรู้ และสมรรถนะ รวมทั้งส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559, หน้า 69–70) และการที่จะให้ให้สังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม และมีทักษะการดำรงชีวิตในโลกศตวรรษที่ 21 กระทรวงศึกษาธิการมีภารกิจด้านการศึกษา เพื่อจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560–2564) โดยสอดคล้องกับนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ที่ต้องการยกระดับคุณภาพการศึกษาที่ดีขึ้น มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและลดความเหลื่อมล้ำอย่างทั่วถึง ผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการและรองรับการพัฒนาประเทศ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559, หน้า 15) เพื่อให้แผนพัฒนาการศึกษามีคุณภาพในระดับสถานศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 9 (3) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและ ประเภทการศึกษา (พรบ.การศึกษาแห่งชาติ, 2553) ซึ่งการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่สร้างความมั่นใจแก่ทุกฝ่ายว่าการจัดการศึกษาทุกระดับมีคุณภาพและจะคงรักษาไว้ซึ่งมาตรฐาน (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2559, หน้า ก)

การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกลไกสำคัญประการหนึ่ง ที่สามารถขับเคลื่อน การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบ มีคุณภาพตามมาตรฐาน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพตามที่คาดหวังกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา จึงเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาในปัจจุบัน และต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556, หน้า 1–3 อ้างถึงใน วาณิช สิธา, 2559, หน้า 1–2)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเชื่อว่าสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่ดีตามที่ได้วางแผนการดำเนินงาน กำหนดวัตถุประสงค์ ลงมือปฏิบัติ ติดตามตรวจสอบ แก้ไขข้อผิดพลาด และมีการสรุปผลว่ามีผลการดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ จะช่วยให้กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหาร กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมถึงคุณภาพผู้เรียนเกิดประสิทธิผลอย่างสูง เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้ประเทศชาติ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติ และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำแนกตามขนาดโรงเรียน สหวิทยาเขต และระยะห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

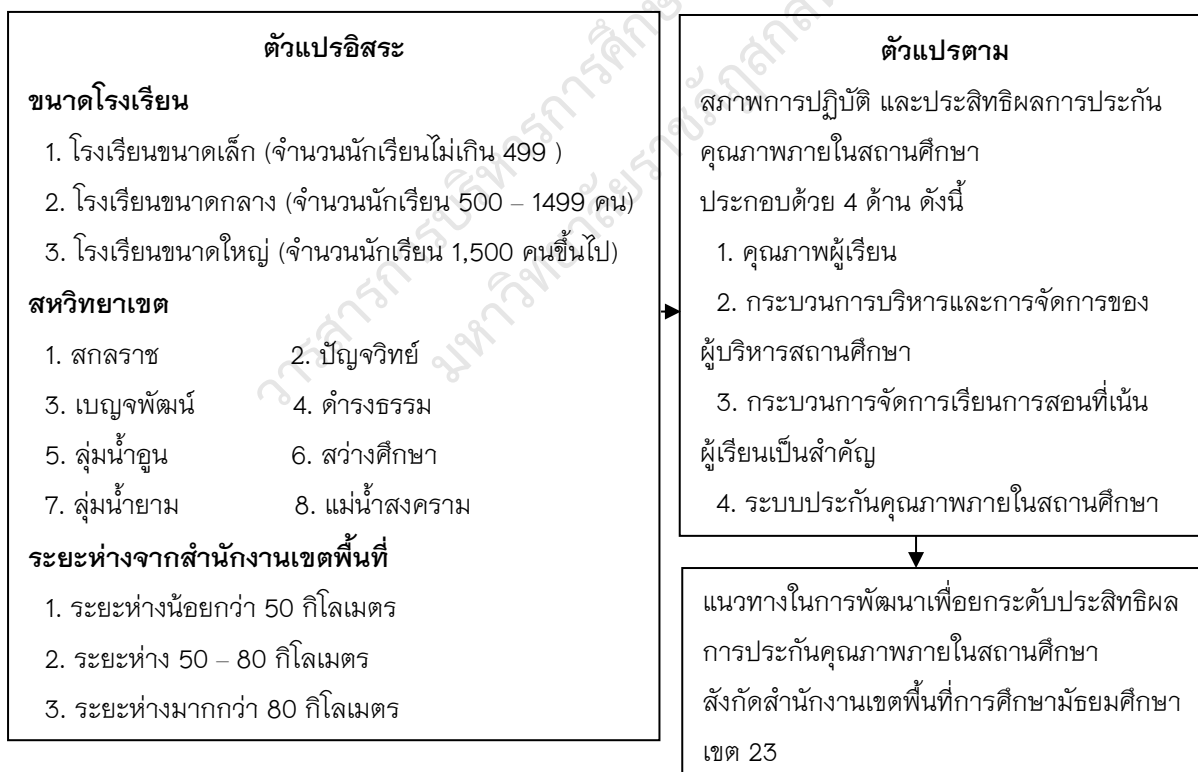
คำถามการวิจัย

1. สภาพการปฏิบัติ และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เป็นอย่างไร
2. สภาพการปฏิบัติ และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีความแตกต่างกันหรือไม่ เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน สหวิทยาเขต และระยะห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23
3. มีแนวทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 อย่างไรบ้าง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติ และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติ และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน สหวิทยาเขต และระยะห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23
3. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 9 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 19 โรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 17 โรงเรียน มีทั้งหมดจำนวน 45 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษา 40 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, หน้า 43) และใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) จำนวน 8 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 17 โรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 15 โรงเรียน และกำหนดผู้ให้ข้อมูลในหน่วยตัวอย่าง (โรงเรียน) คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและข้าราชการครู โดยโรงเรียนขนาดเล็กใช้สัดส่วน 1 : 4 โรงเรียนขนาดกลางใช้สัดส่วน 2 : 8 และโรงเรียนขนาดใหญ่ใช้สัดส่วน 3 : 12 ผู้ให้ข้อมูลรวมทั้งสิ้น 365 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน ได้แก่ ขนาดโรงเรียน สหวิทยาเขต และระยะห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าความเที่ยงตรงรายข้อ (IOC) อยู่ระหว่าง .80-1.00 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.980 ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และจัดส่งแบบสอบถามจำนวน 365 ฉบับ ไปยังโรงเรียนที่มีกลุ่มตัวอย่าง และหลังจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามด้วยตนเอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าร้อยละ (Percentage) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ (Seheffe)

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. สภาพการปฏิบัติ และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เมื่อจำแนกตามตัวแปรต่างๆ
 - 2.1 สภาพการปฏิบัติการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่าง จำแนกตามสหวิทยาเขต และระยะห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ประสิทธิภาพการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่าง เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน สหวิทยาเขต และระยะห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

3. แนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับประสิทธิภาพการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ได้แก่ ด้านคุณภาพผู้เรียน บุคลากรในสถานศึกษา ควบศึกษามาตรฐานและตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ ชั้นต่างๆ ให้ละเอียดเข้าใจ ใช้กระบวนการ PLC ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยโครงงาน เพื่อให้ผู้เรียน ได้ฝึกทักษะกระบวนการด้านการคิดวิเคราะห์ และครูควรทำวิจัยในชั้นเรียน มีการสะท้อนผล ควรมีระบบนิเทศ กำกับ ติดตาม และรายงานผลการดำเนินการ เพื่อนำมาปรับปรุงการพัฒนาคุณภาพและการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน ส่วนด้านกระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารใช้กระบวนการ PLC เพื่อให้เกิดความร่วมมือจากครูและบุคลากรร่วมกันวางแผนการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารต้องกำกับติดตามตลอด และต้องมีเป้าหมายในการจัดการศึกษาทำ ID-Plan มีระบบการนิเทศที่ชัดเจน และต่อเนื่อง ต้องมีการสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลให้เกิดขึ้นในโรงเรียน นำข้อมูลภาพรวมของผู้เรียนมาวิเคราะห์ และตรวจสอบ เพื่อการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา คุณภาพนักเรียนและคุณภาพการจัดการศึกษา อย่างไรก็ตามด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ต้องศึกษาบริบทของโรงเรียน วิเคราะห์มาตรฐาน สาระการเรียนรู้เพื่อเชื่อมโยงกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พัฒนาการจัดการเรียนรู้อันเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม โดยนำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นเนื้อหา อีกทั้งในการจัดการเรียนรู้ ควรมีทั้งภาคหลักการ ทฤษฎี และภาคปฏิบัติ อีกทั้งโรงเรียนต้องให้การสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ ให้พร้อมต่อการจัดการเรียนการสอน และสร้างอัตลักษณ์ของโรงเรียนจากบริบทท้องถิ่น ต้องมีการให้นักเรียนได้สร้างชิ้นงานหรือนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ในการเรียนรู้ และสุดท้ายด้านระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ต้องมีการจัดการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดังนี้ จัดระบบบริหารข้อมูลสารสนเทศ จัดระบบมาตรฐานการศึกษาในโรงเรียน จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา ประเมินคุณภาพการศึกษา รายงานคุณภาพการศึกษา และสุดท้ายคือการมุ่งคุณภาพการศึกษาให้มีคุณภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพการปฏิบัติ และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

1.1 สภาพการปฏิบัติการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559, หน้า 1) ที่มีเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) หน่วยงานมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ 2) ผู้รับบริการมีและใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพในการบริหาร การบริการ และการเรียนรู้ 3) ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ 4) ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม 5) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความก้าวหน้าในวิชาชีพมีศักยภาพในการปฏิบัติงานและการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559, หน้า 45) ส่งผลให้สภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มานพ แจ่มพลอย (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ประสิทธิภาพการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานในการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบ มีคุณภาพตามมาตรฐาน ผู้ที่จบการศึกษามีคุณภาพ ตามที่มุ่งหวัง ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กร/ สถานประกอบการที่รับช่วง ผู้จบการศึกษาเข้าศึกษาต่อหรือรับเข้า ทำงาน มีความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาของสถานศึกษา แต่ละแห่งมีคุณภาพได้มาตรฐาน แม้จะไม่เท่ากัน แต่ก็แตกต่างกันไม่มากนัก นักเรียนที่จบการศึกษา จากสถานศึกษาทุกแห่งมีความรู้ความสามารถ มีทักษะและมี คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรสถานศึกษากำหนด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพตามที่ คาดหวัง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556, หน้า 1-3 อ้างถึงใน วาณิช ลิทา, 2559, หน้า 1-2) ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัยวรรณ โมธรรม (2552, บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการ ดำเนินงานกับประสิทธิผลการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1-3 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษานครพนม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติ และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เมื่อจำแนกตาม ขนาดโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

2.1 สภาพการปฏิบัติการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่าโดย ภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากโรงเรียนขนาด ต่างๆ มีการวางแผนในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ได้จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีไว้ รวมถึงการให้ ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารจากสำนักงานเขตพื้นที่ ที่เป็นหน่วยงานต้นสังกัด ทำให้สภาพการปฏิบัติการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาไม่แตกต่างกันตามขนาดโรงเรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ มานพ แจ่มพลอย (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแตกต่างกัน

2.2 ประสิทธิภาพการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่าโดย ภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการวางแผนที่เป็น ระบบ โดยมีกระบวนการกำหนดมาตรฐานการศึกษาที่ชัดเจน จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาแผนปฏิบัติการ ประจำปี รวมถึงระบบการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาและการปฏิบัติหน้าที่ของครู เพื่อให้การประเมินคุณภาพ ภายในเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัยวรรณ โมธรรม (2552, บทคัดย่อ) ที่ทำการ วิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานกับประสิทธิผลการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาในโรงเรียน ที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1-3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติ และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เมื่อจำแนกตาม สหวิทยาเขต ผลการวิจัยพบว่า

3.1 สภาพการปฏิบัติการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เมื่อจำแนกตามสหวิทยาเขต พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการกระจาย อำนาจจากส่วนกลาง คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยมีสหวิทยาเขตเป็นตัวกลางระหว่างโรงเรียนกับสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา เพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสารด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ทำให้แต่ละสหวิทยาเขต มีสภาพการปฏิบัติการประกันคุณภาพที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญยวีร์ พัฒนธนภิตติโชค (2559, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง สภาพการบริหารงบประมาณของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตเมืองบุรีรัมย์

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงบประมาณของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตเมืองบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมแตกต่างกัน

3.2 ประสิทธิภาพการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เมื่อจำแนกตามสหวิทยาเขต พบว่าโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ได้รับการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง รับผิดชอบต่อข้อมูลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ทั้งในเรื่องของมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และแนวทางในการประกันคุณภาพภายใน ที่มีการนำสู่การปฏิบัติอย่างชัดเจน มีการนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบ เก็บข้อมูลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของแต่ละปี ซึ่งเป็นผลดีกับแต่ละโรงเรียน ทำให้ประสิทธิภาพการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของแต่ละสหวิทยาเขตโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติ และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เมื่อจำแนกตามระยะห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

4.1 สภาพการปฏิบัติการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เมื่อจำแนกตามระยะห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พบว่าโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันมีการติดต่อสื่อสารที่ง่ายขึ้นและไร้พรมแดน เช่น การใช้อินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ ทำให้ระยะทางไม่มีปัญหาต่อการติดต่อสื่อสารเหมือนในอดีต ที่จำเป็นจะต้องใช้บริการของไปรษณีย์ เพราะปัจจุบันมีการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้เกิดผลสำเร็จของการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทำให้สภาพการปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษามีไม่แตกต่างกันตามระยะห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

4.2 ประสิทธิภาพการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เมื่อจำแนกตามระยะห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พบว่าโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ อาจเป็นผลมาจากโรงเรียนมีการวางแผนการประกันคุณภาพ การนำสู่การปฏิบัติ และมีการประเมินผลทุกปีตามแผนการปฏิบัติงานประจำปี และนำผลการประกันคุณภาพภายในมาปรับปรุง พัฒนาเพื่อให้การประกันคุณภาพมีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ (สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2559) กล่าวว่า โรงเรียนระดับขั้นพื้นฐาน ขนาดเล็ก แม้ว่าบางโรงเรียนอยู่ในพื้นที่ห่างไกล หากมีการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุง พัฒนา และดำเนินการประกันคุณภาพ โดยมีฐานข้อมูลในการจัดเก็บให้เป็นระบบและต่อเนื่อง ก็จะส่งผลให้การยกระดับคุณภาพสถานศึกษาสูงขึ้น ทำให้ประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาไม่แตกต่างกันตามระยะห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

5. แนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

5.1 แนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านคุณภาพผู้เรียน พบว่า บุคลากรในสถานศึกษา ควรศึกษามาตรฐานและตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ชั้นต่างๆ ให้ละเอียดเข้าใจ ที่สำคัญคือการใช้กระบวนการ PLC ผู้บริหารต้องมีเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยโครงการ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการด้านความคิดวิเคราะห์ ครูออกแบบการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก ต้องมีการสร้างความมุ่งมั่น สร้างวิสัยทัศน์ให้กับเด็กมากขึ้น ควรทำวิจัยในชั้นเรียน การพัฒนาด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีการสะท้อนผลเพื่อที่ครูจะได้พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอนซ่อมเสริม จัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนที่เรียนอ่อน ประเมินผลตามสภาพจริง สรุปการประเมินผลเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ควรมีระบบนิเทศ กำกับ ติดตาม และรายงานผลการดำเนินการซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพล พิมพ์สอน (2557, หน้า 67) ว่า นโยบายด้านการนิเทศ กำกับ และติดตามการ พัฒนาคุณภาพการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพดีขึ้นอยู่ในระดับมาก เพื่อนำผลมาปรับปรุงการพัฒนาและการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

5.2 แนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้านกระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารใช้กระบวนการ PLC เพื่อให้เกิดความร่วมมือจากครูและบุคลากร ในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหา หาแนวทางพัฒนา ดำเนินการพัฒนา เรียนรู้แลกเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงาน สนับสนุน ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาวิชาชีพครู ความรู้ในการจัดการเรียนการสอน ต้องกำหนดเป้าหมาย วิธีการในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ผู้บริหารต้องกำกับติดตามตลอด โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย ให้เหมาะกับคนและคุณภาพงานเป็นสำคัญ ทำ ID-Plan โรงเรียนจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร โดยเน้นพัฒนาครูผู้สอนเป็นหลัก มีระบบการนิเทศที่ชัดเจนและต่อเนื่อง ผู้บริหารควรต้องรู้ถึงบริบทของโรงเรียน ต้องมีการร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่าย ต้องมีการสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลของผู้เรียนให้เกิดขึ้นในโรงเรียน โดยนำมาวิเคราะห์ และตรวจสอบเพื่อผู้บริหารจะได้สนับสนุน ส่งเสริมและช่วยเหลือครูในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ให้ทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ในรูปแบบภาคีเครือข่าย จัดการนิเทศ ติดตามงานตามสายงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประวิตา มีเปี่ยมสมบุรณ์ (2556, หน้า 91) ว่าผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจขอบข่ายของงานการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดแหล่งความรู้และการนิเทศ การเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา คุณภาพนักเรียนและคุณภาพการจัดการศึกษา

5.3 แนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า ต้องศึกษาบริบทของโรงเรียน วิเคราะห์มาตรฐาน สาระการเรียนรู้ เพื่อเชื่อมโยงกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม ควรมีลักษณะ ดังนี้ โดยเริ่มจากการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนรู้ นำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นเนื้อหาเพื่อจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ควรมีทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น ตลอดจนวิทยากรในท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพล พิมพ์สอน (2557, หน้า 68) ว่าสถานศึกษาจึงมีความจำเป็น ต้องปรับห้องสมุดให้เป็นศูนย์กลางของสื่อต่างๆ ให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอเหมาะสมกับเนื้อหา สะดวก และ ประชาชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร มีการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ ให้พร้อมต่อการจัดการเรียนรู้ และต้องมีการให้นักเรียนได้สร้างชิ้นงานหรือนวัตกรรม

5.4 แนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า ในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ต้องมีกระบวนการในการประกันที่ชัดเจน จัดระบบบริหารข้อมูลสารสนเทศ โรงเรียนต้องนำผลการประเมินคุณภาพภายใน โดยหน่วยงานต้นสังกัดมาใช้ในการปรับปรุง/พัฒนาสถานศึกษา จัดระบบมาตรฐานการศึกษาโดยยึดหลักการกระจายอำนาจ ตรวจสอบได้ การประกันคุณภาพการศึกษาจึงต้องมีกระบวนการดำเนินการที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนอย่างมีรูปธรรม มีขั้นตอนอย่างชัดเจน ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้ความร่วมมือในการวางระบบและดำเนินงานประกันคุณภาพเป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพล พิมพ์สอน (2557, หน้า 67) ว่าจัดโครงสร้าง และระบบเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อน ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการจากระบบตัวใครตัวมันมา เป็นระบบทีมหรือวัฒนธรรมรวมหมู่ ดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษากำหนดแนวทางการดำเนินการกำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาในการดำเนินการชัดเจน มีกระบวนการตรวจสอบภายใน รวมถึงต้องมีการนิเทศ ติดตามตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา ประเมินคุณภาพการศึกษา รายงานคุณภาพการศึกษาให้ครอบคลุมด้านผู้บริหาร ด้านครูและด้านผู้เรียน จัดทำการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อการผดุงคุณภาพการศึกษาให้มีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า ระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ทุกด้าน มีระดับประสิทธิผลที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการหาแนวทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพผู้เรียน ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

1.2 ผลการวิจัยมีการเปรียบเทียบตัวแปร ซึ่งมีความเหมือนและแตกต่างกัน ดังนั้นควรมีการศึกษารายละเอียด ในเรื่องการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิผลสูงสุด

1.3 ผู้บริหารโรงเรียนควรนำข้อค้นพบจากงานวิจัย และแนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาไปเป็นข้อมูล ในการกำหนดนโยบาย พัฒนาและนำสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรมีวิจัยเชิงสำรวจ สภาพการปฏิบัติ และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ในเขตพื้นที่อื่นๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน และเป็นข้อมูลที่ใช้ในการเปรียบเทียบ

2.2 ควรมีการทำวิจัยปฏิบัติการ โดยนำเอาผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาในด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- บุญยวีร์ พัฒนธกิตติโชค. (2559). สภาพการการบริหารงบประมาณของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตเมืองบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์. ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประวิตา มีเปี่ยมสมบุญ. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมาตรฐานคุณภาพผู้เรียน ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครปฐม, วิทยานิพนธ์ กษ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภาณพ แจ่มพลอย. (2556). การศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี. วิทยานิพนธ์. ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- วาณิช ลีทา. (2559). สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรพล พิมพ์สอน (2557). กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41. วารสารครุศาสตร์, 42(3), 67.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). คู่มือการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2559). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- อุทัยวรรณ โมธรรม. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานกับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1-3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม. วิทยานิพนธ์. ค.ม. นครพนม: มหาวิทยาลัยนครพนม.